

উপস্থাপনা :

mit dem red ich im gänge gra.

12. "Ed gort omat öd mahn; men det p-
der sin man, när det blänker på dalar och
skog. Går i mängen det ser, vad du dot och
dig själv att för trurde du ei varit föga."

11. "Gär du tappar, så bcd om förtro-
ning och näd; fall på knä, om ti annat för-
står. Gär du pengar så gif, gär du hästa i
barn, från druck; gif: pardon; och gudar!

10. „Ein iugend fender hat; der hit bucler
 oß bang; der gat hit noch mußterma till.
 Dem du wedgar ate hit mit ein Dichterlic fipr,
 far du banninnes; got fen fom du will.

- 3 -

[illegible]

100-443887-100

2. "Spund" de Bismarck'ske Brød, og et
rus af dig endt; men se til et forbeholdt
det at. Et bød længe og lod på din mælt
blide fast hans mæltet berfret du bød.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Die Pflanze ist einjährige, die Blätter sind

5. "De afnemende belangstelling van de bevolking in de politiek is een ernstige bedreiging voor de democratie. Het is noodzakelijk om de politieke participatie te stimuleren en de politieke cultuur te versterken. Dit kan worden gedaan door middel van politieke educatie, openbare discussies en het organiseren van politieke activiteiten. Het is ook belangrijk om de rol van de media te versterken en de transparantie van de politiek te waarborgen. Alleen op deze manier kan de democratie worden versterkt en de bevolking kan worden betrokken bij de politiek."

4. "E! mid fokast á þó allir eru þá martr, í þu Tristraman þóttu þu! þu, þu þu!"

— 1 —

- 8 -

17. Guds ord jag aldrig ålsat har, hwad Pre-
stern sagt förestadt, Behöfswar både Nor och Jar,
Werldslustan eftertraktat. Guds gäfwers misbrud
war min lust, Nu måttas jag af qual och pusi, Och
säkert allt med rätta.

18. I mænniskor, som på mig se! Låt detta Eder
lära, Att man bår Gudi tyrfan ge, Föräldrar skall
man ära, Fly högmød som en rot till ast, Som gärs
emot hwad Gud befallt, Bli'n af min ofärd wisa.

10. Knappt kunde hon de sista ord, Med bruten
röst framföra, Förrän den eljest sista jod, Begynte
sig att röra. Hon knäppte sina händer öfver
halsen så neder i en grof, Som henne strakt beröste.

20. O, människor! beträfsen Er, Högfärden låten fara, Och girigheten som man ser, Är oaf en farlig snara. Låt vigans ofärd wara Er, från dygd och stolthet mer och mer, Till dygd och Gudlig lefnad.

GS 131

Erkunde

W i s b r.

Der Körper:

Kung Carl, den unga Hjelte, &c.

Den Indre:

Öfver dalen och fält höres icke.

Den Iredje:

Med sorgse ton jag sjunga vill, ic.

Stockholm, Kongl. Ordens-Boktryckeriet, 1841.

2025 Register, Vol. 11.

